

De grote slag

Karel Groot Ruigoord sloeg een vlieg dood en daarna nog twee. Vervolgens ging hij een rondje door zijn huiskamer en sloeg wat stof uit de bank, sloeg zijn zoontje omdat die de naden uit de kussens aan het tornen was, sloeg een slag in de lucht toen hij een zacht scheetje liet en keek nog een keer naar de kanarie. Hij slenterde naar de hal en sloeg een jas om zijn schouders. Buiten aangekomen hield hij halt bij de heg waar hij gadesloeg hoe de buurman zijn gade sloeg. Al kijkende trok hij zijn riem een gaatje strakker en ging weer naar binnen. Zijn zoontje zat nog steeds aan de naden van de kussens te pulken, maar Karel liet hem zijn gang gaan. Hij pakte een houten hamer, sloeg een gat in de muur en riep naar zijn buur dat hij moest ophouden zijn eega te slaan. Omdat hij zich ineens afvroeg waar zijn vrouw was, liep hij door naar de slaapkamer. Daar aangekomen begreep hij plots wat hem trof bij de slagen van de buurman: dat was niet de buurvrouw die geslagen werd, maar zijn eigen vrouw. Hij hoopte maar dat ze niet al te zeer zou genieten.

20.twlf.4